

Herauten verwelkomden alle NOA-gasten op het kasteel.

SFEERVOLLE NIEUWAARSRECEPTIE OP KASTEEL DOORWERTH

Ruim tweehonderd leden en bijzondere relaties ‘overmeesterden’ zaterdag 12 januari Kasteel Doorwerth. De Middeleeuwse burcht met slotgracht heeft door de eeuwen vele belegeringen weten te doorstaan, zo leerden alle deelnemers van de rondleiding langs voormalig bewoners. In het door kaarsen verlichte koetshuis brachten alle aanwezigen met elkaar een toast uit op een succesvol NOA 2.0 en een gelukkig Nieuwjaar!

Eeuwen terug bouwde ridder Robert op een zandbank van Doorwerth zijn houten kasteel. In 1260 fikte het kasteeltje af na een ruzie met de bisschop van Utrecht. Zoon Hendric liet zich niet verjagen en bouwde in steen opnieuw het kasteel op. Door de jaren heen werden er meer verdiepingen op gebouwd en kwam er een torenkamer om ‘de vijand’ uit het westen aan te kunnen zien komen. Ook werden het Poorthuis en het koetshuis bijgebouwd, waardoor het dagelijks leven op het kasteel aangenamer en veiliger werd.

Roerige tijden

Want het was lange tijd behoorlijk primitief vertoeven op het kasteel, zo leerden de 180 deelnemers aan de rondleiding. De kasteelheren waren zelf ook niet altijd de braafsten, gebruikten de burcht om in de omgeving te jagen en er werd ook regelmatig op het kasteel zelf gejaagd. Water in de slotgracht werd vergiftigd en bijenkorven werden door belegeraars over de muur geschoten. Toen gevechten om het kasteel eenmaal gestreden waren, ruzieden de bewoners er zelf over verder. Maar uiteindelijk verkocht een nazaat het kasteel voor een symbolisch bedrag en kon de vereniging er een museum vestigen en verblijven in oude eer herstellen.

Verhalen maakten dorstig

Het was een hele toer om alle NOA-gasten kruip-door-sluip-door over kasteeltrappetjes en gangen het één en ander van het kasteel te laten zien. Alleen de gasten die tijd hadden om de bovenste etages te ontdekken, hebben de immense beer gezien. Het sappige verhaal van de jonkvrouw in de torenkamer maakte echter ook dat men wel trek kreeg in een drankje, dus stroomde het koetshuis vol leden om gezellig bij te kletsen en goede voornemens te bespreken.

“Samen lukte niet overal”

De zaal viel stil toen voorzitter Hendrik Ruys speeche dat “dit - als het allemaal volgens plan verloopt - mijn laatste Nieuwjaarstoespraak is... Want samenwerken is afgelopen jaar bij heel veel zaken heel goed verlopen en heeft tot menig succes geleid, maar het ‘samen-gevoel’ in het bestuur was zoek. Dat heeft er toe geleid dat het voltallige bestuur zijn functie beschikbaar heeft gesteld en dat er momenteel met een commissie uit de Ledenraad en externe begeleiding hard wordt gewerkt aan een nieuwe structuur en heldere taakomschrijvingen. Onder de noemer NOA 2.0 moet onze gezonde en professionele organisatie ook toekomstbestendig kunnen

De voormalig bewoners waren fervent jagers en pronkten met hun trofeeën.

Er werd ademloos geluisterd naar de escapades van Jonkvrouw Charlotte, waar menigeen stilletjes wat van vond...

Marcia en Dicky voelden zich direct thuis.

blijven. NOA moet efficiënt en doelmatig gerund worden en de 'samen staan we sterk gedachte' moet in alle sectoren van onze club weer gaan leven."

Successen vieren

In zijn toespraak kon de voorzitter gelukkig ook veel positieve gebeurtenissen aanhalen: "Afgelopen jaar hebben we met elkaar mooie dingen bereikt. Er zijn ambassadeurs gekomen om meer jongeren enthousiast te maken voor onze beroepen en op politiek vlak is er echt een doorbraak bereikt om een MKB-Toets in te stellen. Hierdoor moet de regering nieuwe wet- en regelgeving eerst in de praktijk toetsen op nut en haalbaarheid, waardoor toestroom van administratieve rompslomp hopelijk wordt ingedamd. Door als bedrijfstak samen op te trekken, wordt onze stem beter gehoord."

Trots uitstralen

Dat gaf Hendrik Ruys ook als advies mee aan alle aanwezigen. "Doe het samen. Laat zien wat voor mooie dingen u kunt maken en hoeveel kennis en kunde u hebt om een bouwproject vlot te laten verlopen. Binnen de vereniging hebben we zoveel expertise, dat als we de handen ineen slaan, we onze klanten prachtig kunnen ontzorgen en de hele afbouw kunnen verzorgen. We mogen trots zijn op wat we allemaal bereiken en dat ook wat vaker laten zien."

Toen de kroonluchters met kaarsen bijna opgebrand waren, verlieten ook de laatste gasten over de ophaalbrug het kasteel. Als we de goede sfeer en saamhorigheid van deze Nieuwjaarsbijeenkomst weten vast te houden, dan belooft 2019 een uitstekend verenigingsjaar te worden!

Troubadour Coen speelde een gezellig deuntje, al kwam hij niet boven alle gesprekken van de paar honderd gasten uit.

Opperbeste sfeer in het koetshuis van kasteel Doorwerth.